



Arrest

**nr. 59 337 van 6 april 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 21 december 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 december 2010 tot binnenkomstweigering met terugdrijving (bijlage 11ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 22 november 2010 aan op de luchthaven te Zaventem. Hij was in het bezit van een paspoort dat voorzien was van een door de Nederlandse autoriteiten afgeleverd visum type C. Dezelfde dag nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker een beslissing tot terugdrijving op basis van de vaststelling dat hij niet beschikte over toereikende bestaansmiddelen voor de duur en de vorm van het verblijf of voor de terugkeer naar het land van herkomst of doorreis.

1.2. Op 6 december 2010 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 6 december 2010 de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 72, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 28 januari 1988 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, is de toegang tot het Rijk geweigerd:

*aan de genaamde [B. S.]
[...]*

Derhalve wordt betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.4. Verweerder verzocht de Nederlandse autoriteiten op 10 december 2010, gelet op artikel 9.2 van de Europese Verordening nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, om de overname van verzoeker.

1.5. De Nederlandse autoriteiten willigden het overnameverzoek in op 10 januari 2011.

1.6. Op 17 januari 2011 nam verweerder ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de binnenkomst met teruggedrijving of terugleiding tot aan de grens. Deze beslissing werd verzoeker dezelfde dag ter kennis gebracht.

1.7. Op 20 januari 2011 werd verzoeker overgebracht naar Nederland.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt op dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep tot nietigverklaring. Hij stelt dat het de wens is van verzoeker om zich naar Nederland te begeven en dit mogelijk werd ingevolge de ingediende asielaanvraag.

2.2. Verzoeker bevestigt in zijn repliekmemoirie dat hij steeds heeft verklaard zich naar Nederland te willen begeven.

2.3. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verweerder, ingevolge de asielaanvraag van verzoeker, de Nederlandse autoriteiten om zijn overname verzocht en dat dit verzoek werd ingewilligd. Aan verzoeker werd op 17 januari 2010 een beslissing tot weigering van de binnenkomst met teruggedrijving of terugleiding tot aan de grens betekend en hij werd op 20 januari 2011 overgebracht naar Nederland. Derhalve moet worden aangenomen dat de bestreden beslissing door een andere beslissing werd

vervangen en bijgevolg impliciet werd opgeheven. Verzoeker, die intussen het land waar hij wenste te verblijven heeft bereikt en ingevolge de *in casu* bestreden beslissing niet kan langer kan worden teruggedreven, betwist deze vaststelling niet en maakt niet aannemelijk dat hij nog enig belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

De opgeworpen exceptie is, in de uiteengezette mate, gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. DE BOECK